

Siden sidst...

Siden sidst har der rigtig været røre i andedammen (læs venligst Marbæk Havn). Sagen var den, at efterlevende fra dynastiet på mindeværdige »Elleore« i Roskilde Fjord, havde opdaget, at der i Kjøbstaden Nykjøbing var planer om et voldeligt overfald på den ellers så fri ø.

Det var EHE (Ellisk hemmelig efterretningstjeneste), som afslørede de skumle planer.

I hemmelighed og hast samlede man en stor del af sin flåde - ialt 17 skibe af meget forskellig størrelse, indkaldte til møde på flådestation Marbæk med selveste kongen/admiralen i spidsen.

Under en briefing fik alle besked om den alvorlige situation, og alle som een var klar til at drage i ledning. Flagskibet, fregatten »Verli« gjorde alt klar til et 3-dages togt til nykjøbingensernes flådestation. Man kom afsted helt præcis. Broen gik planmæssigt op - til alt held for broen - idet man havde ordre til i modsat fald at skyde en af de to klapper i sænk.

Men så let gik det nu ikke alligevel.

Bajerne står dernede, sagde toldereren til politen.

Kort før starten dukkede en værdig repræsentant for toldmyndighederne op.

Stop, sagde han, den går bare ikke. I har 4 Tuborg for meget med. Gode råd var dyre. Flådens øverstkommanderende havde to kæmpemæssige livvagter med. Den skulle de nok klare. Men så kom tolderens body-gards, 2 velvoksne og ægte politifolk, rullende ind på havnepladsen i deres patruljevogn.

Se selv, der er 4 øller for meget.

En overgang så det ud til, at krigen skulle blive en borgerkrig, men så fandt mægler fra den lokale presse på råd. Ganske enkelt - man drak de 4 øller, man havde i overtal. En til admiralen, en til toldereren, og en til hver af livvagterne.

Politifolkene måtte nøjes med hver en appelsinvand.

Så drikker vi da bare de 4 Tuborg.

Og så slap man ud af havnen med kurs mod Nykjøbing.

Undervejs nød man de medbragte øller, lidt rom og nogle hjemmebagte beskøjter.

Velankommen til den fjendtlige stad affyrede man en række varselskud (købt i Sverige og smuglet hjem), man lavede røgslør, trak i kampuniformer og opførte sig i det hele taget som om Nelsson og Chr. d. 4. var med ombord.

Men man klarede den. Man havde ellers ordre til, dersom fjenden ikke makkede ret, at skyde hele byen i sænk med forhåndenværende våben.

Al ubrugt krudt og kugler, samt alle tomme flasker bringes tilbage til Flådestation Marbæk.

Længe varede det ikke, før fjenden overgav sig.

Inden da havde fjenden fået overrakt et ultimatum, der lød således:

ULTIMATUM

Steklenburg d. AUGUSTI ANNO 1981

TIL BYENS VISE RÅD OG MÆND UDI DEN SJÆLLANDSKE STAD NYKJØBING:

EFTERDI VI, KONG LEO DEN II AF ELLEORE HAVER ERNAMMET BUDSKAB OM, AT VORT ELSKTE FÆDRELAND BEFINDER SIG UNDER TRUSSEL FRA FREMMEDE MAGTER, ER DET VOR PLIGT SOM RIGETS ØVERSTE MARSKAL, AT FORETAGE DE TIL EN GUNSTIG FORSVARSPPOSITION ABSOLUT NØDVENDIGE OG TVINGENDE HANDLINGER, SÅLEDES AT DER VED VOR KLOGSKAB OG INDSIGT KAN DEMMES OP FOR STRIDSLYSTNE OG EXPANDERENDE RIGERS MAGTBEGÆR.

VI KONG LEO DEN II DE'MARCHERER DERFOR, AT STADEN NYKJØBING HAVER:

1. AFSTÅELSE AF BASE FACILITETER TIL DEN ELLISKE HØJSØPLÅDE.
2. VEDERLAGSFRI I 99 ÅR STEDSE AT HOLDE MAGASIN, HAVNEANLÆG MED MOLER I BEHØRIG STAND.
3. ALDRIG AT YPPE KIV MED ELLISK EMBEDSMAND, ELLER ELLISK ORLOGSGAST.

VÆGRING, ELLER BLOT TØVEN OVERFOR VORE KRAV, TOLKES SOM EN FJENDTLIG HANDLING, DER VIL BLIVE MØDT MED MAGT FOR GENNEFØRELSE AF RIGETS RETMÆSSIGE SIKKERHEDSKRAV.

GIVET PÅ HMS SØHESTEN

UNDER VOR KONGELIGE HÅND OG SEGL

Det var nok til, at man overgav sig.

Der var tale af byens borgmester, servering af mjød for undermand og champagne for overmand, og det forlyder, at samtlige krigsfolk ikke overtrådte det bud, som alle fik inden afsejlingen. Det lød: Det indskræpes meget at der **ikke** efter den sejrige kamp gøres plyndring eller voldtægt eller anden utugt mod den slagne fjende, samt at alle elliske besætningsmedlemmer fra højsøflåden skikker sig vel som tilforn ved den påfølgende SEJRSFEST.